

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 3. D. Iosephus fuit in illâ gratiâ quam in utero accipit, & quam ex utero attulit confirmatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

piſſet animam illius, ac ſic habuiſſe donum perfeverantiæ, non fuiſſe verò confirmatum in gratia, quandoquidem futurum erat ut faſcinatio nugacitatis obſcurans bona, & inconstantia concupiſcentiæ tranſvertens ſenſum ſine malitia, mutaret intellectum ejus, & deciperet animam illius. Igitur donum perfeverantiæ eſt omnium prædeſtinatorum & ſalvandarum, donum confirmationis in gratia eſt valde paucorum.

SECTIO III.

Divus Joſephus fuit in illâ gratiâ quam in utero accepit, & quam ex utero attulit, confirmatus.

XXV. **M** Irè Seneca perſidiam Alexandri Magni, qui Calliſthenem virum probum & ſine noxâ ullâ interfecerat, inſectatur: mirè ſceleris iſtius magnitudinem aperit lib. 6. quaſt. natural. cap. 23. ubi ſic ille in hæc cauſâ. *Hoc eſt Alexandri crimen æternum, quod nulla virtus, nulla Bellorum felicitas redimet: Nam quoties quis dixerit occidit Perſarum multa millia, opponetur & Calliſthenem. Quoties dictum erit occidit Darium penes quem tunc magnum erat Regnum, opponetur & Calliſthenem: Quoties dictum erit omnia Oceano tenuis vicit, ipſum quoque tentavit novis claſſibus, & Imperium ex angulo Thracia uſque ad Orientis terminos protulit: dicitur ſed & Calliſthenem occidit: Omnia licet antiqua Ducum, Regumq; exempla tranſierit, ex his qua fecit, nihil tam magnum erit, quam ſcelus occiſi Calliſthenis.* Hæc Seneca contra Alexandrum & Magnalia Alexandri.

XXVI. Tam atrum eſt nigri alicujus ſceleris atramentum, tantus ejus nævus, teſte etiam infideli illo ex ſolo naturæ lumine judicante Philoſopho, ut unicui plus nocere poſſit homini, plus eum obſcurare valeat quàm præclara quævis facinora prodeſſe vel illuſtrare. Quare & hoc etiam infidelis iſtius opinamento adducor, ut arcem ab electo in Patrem Jeſu Magno Joſepho omne

peccatum, maximè verò grave & mortale per totam ejus vitam.

In hoc etiam conſpirant illi qui aſſerunt (quibus ego me adjungo) ipſum fuiſſe in illâ gratiâ quam in utero accepit, & quam ex utero attulit, confirmatum: ita Joannes Gerſon ſerm. de Nativ. Beatæ Virginis habitò in Concil. Conſtant. & in ſuâ Joſephinâ, noſter Hieronymus Gratianus lib. 5. de Sancto Joſepho cap. 5. tit. 1. Carthagena tom. 3. de Arcan. lib. 18. homil. magn. & ult. §. 1. Eſt hodie communis & ab omnibus recepta, videtur que ſequi ex ipſius ſanctificatione in utero: ut quid enim ſanctificatio præter ordinem uſitatum, & tam ſingulariter anticipata, niſi ut firmiori potentiori que manu fundata, ideſt Dei per ſe immediatè illam operantis, perfectior illa ac ſolidior per omnia aſſurgeret?

Et certè cum non ſolum ſanctificatis in utero id doni conſeſſum ſit, ut patet in Joanne Baptiſtâ, & ex doctrinâ D. Thomæ 3. part. quaſt. 27. art. 6. ad 1. ubi ait: *Sanctificatis in utero creditur præſtitum ut de cætero mortaliter non peccarent, divinâ eos protegente gratiâ, ſed etiam aliis ut de Sanctis Apoſtolis à recepto in die ſolemni Pentecoſtes Spiritu Sancto docent communiter Theologi; quis illud D. Joſepho tam eximie præ illis electo, tam ſingulariter præ illis inaugurato denegare poterit?*

Probatur ſecundò, quia certum eſt ſtetiſſe in gratiâ uſque ad mortem: & abundè conſtat mortem ejus non fuiſſe immaturam, & ipſum tantis tentationibus expoſitum quales nullæ fortè ſimiles, in quibus tamen non tantùm invictus peſtitit, ſed etiam virtutes plures in ſummo exercuit, ut patebit ex dicendis poſtea, ergo, &c.

Objicies, gratia juſtitie originalis eſt major gratiâ ſanctificationis in utero. Sed gratia juſtitie originalis non advexit ſecum donum confirmationis in gratiâ, ut patet in Adamo & Evâ, qui fuerunt creati in gratiâ & juſtitia originali, qui tamen ab eâ ceciderunt: ergo nec gratia ſanctificationis in utero illud donum advehet: Reſpòdeo negando majorem, ſi agatur de vi & virtute utriuſque

ynopſis

agnaliu
D.
Joſephi
SV
an

utriusque gratiæ: etsi enim originalis esset cum exclusione omnis peccati, gratia tamen sanctificationis in utero operatur in naturâ lapsâ quod non potuit originalis in integrâ: sanat enim illa à peccato, à quo hæc non præservavit: quid mirum ergo si illa statuat in bono quod hæc non potuit? Porro gratia sanctificationis in utero uberior fuit illâ gratiâ originali Adæ, quia fuit ex meritis Christi infinitis non hæc: nam in Doctrinâ D. Thomæ & sequacium ejus, hæc Adamo destinata fuit ante decretum Incarnationis mysterium: si enim Adam non peccasset, inquit D. Thomas, Christus non venisset.

XXXI. Confirmabitur amplius hæc sententia ex dicendis Capite sequenti.

CAPUT X.

Per eandem gratiam fuit Divo Josephus etiam contra venialia confirmatus.

I. **D**ico ergo non tantum per illud donum confirmationis in gratiâ, id assecutus est D. Josephus quod alii confirmati, ut scilicet nunquam abinde peccaverit mortaliter; sed præterea, quandoquidem eo excellentiorē per omnia accepit gratiam, quo præ cæteris ad altiorē gradum & ordinem ascendit: probabilissimum censeo cum aliis quàm plurimis, fuisse in sanctitate tunc ei divina manu immediatē & largissimē infusâ, ita firmatum & fixum, ut nemo, (si solam ipsius sponsam exceperis) sic fuerit ut ille: atque adeo nec etiam ad veniale unquam deflexisse, ut hoc credam adducor. Primò, ex eo quod idem docent de D. Joanne Baptista Ven. Beda homil. de illius decollatione, Galatinus lib. 7. cap. 9. & alii tam multi ut Abulensis in cap. 14. Matthæi quæst. 40. dicat id communiter credi; cui opinioni concinit Ecclesia columna veritatis, in his verbis:

*Antra deserti teneris sub annis
Civium turmas fugiens petisti,
Ne levi saltē maculare vitam
Famine posses.*

Si enim hoc de Divo Joanne Baptista

communiter creditur, cur non idem & à fortiori credatur de D. Josepho, uti de vero Christi Domini Patre?

Et certè licet hoc privilegium non fuisset D. Joanni Baptistæ concessum, adhuc tamen Sanctissimo Josepho non esset denegandum. *Ea enim*, ut ait Textus in l. finali de probationibus, *que veniunt ex bona conjectura, verasse dicuntur.* At Patrem Jesu verum, hoc dono donatum fuisse bona conjectura est, ergo res vera.

Tertiò, idem probatur ex illo Concilio Trident. (sess. 6. canon. 23. *Si quis dixerit hominem justificatum posse totâ vitâ suâ omnia peccata, etiam venialia vitare nisi ex speciali Dei privilegio, quemadmodum de Beatâ Virgine tenet Ecclesia, Anathema sit.* Pro cujus intelligentia,

Nota, non tantum intelligit Concilium ut vitentur peccata venialia totâ vitâ requiri speciale auxilium gratiæ, prout contra distinguitur ab auxilio tam reprobis quàm electis communi, quo sensu donum perseverantiæ dicitur ab eodem Concilio Canon. præcedenti citato hic cap. 9. sect. 2. num. 27. auxilium speciale: sed intelligit tale ut nec ipsis prædestinatis communiter concedatur, quale fuit concessum Beatæ Virgini: & ideo Concilium non vocat illud auxilium quo illa vitantur *speciale Dei auxilium*, quemadmodum Canone præcedenti vocavit donum perseverantiæ, sed vocat illud *speciale Dei privilegium*.

Dico ergo ex Concilio, prout sine illo *speciali Dei privilegio* non possunt omnia peccata venialia totâ vitâ vitari, ita cum illo possunt, ut patet: Cum ergo cæteris prædestinatis *speciale auxilium* istud concedamus, cur hoc speciale Dei privilegium Divo Josepho adeo supra illos omnes ratione eminentissimæ suæ dignitatis evectò denegaremus.

Probatur quartò, cum aliis innumeris Sanctis datum sit rarissimè venialiter peccare, immò verò D. Augustinus lib. 2. de Peccat. merit. cap. 6. doceat non esse obsistendum eis qui affirmant esse posse hominem in hac vita sine peccato, intellige (ut sanè intelligas) cum limitatione Concilii